

עליזונות, והזוווג של פרה נקרא שור, והוא בכור שורו הדר לו וקרני ראמ קרני. הדר לו ונדי. ולא כמו השור הנה של העולם, אלא וקרני ראמ קרני. קרן עליזונה היא על כל האחרות, ועל כן - בהם עמים יונגה ייחדי אפסי ארץ.

אמר רבי אבא, משמעו שכל מי שומר את אותן הרגשות הקדושים, אומן שמי דרגות עליזונות נקשרות בו, לשמר אותו בכל ולעתרו בכבוד עליזון, וכן זכה בשתי מלכיות - אחת הוא, ואחת בנו. שפיען ששלה מה הפלף נרביק בנים נכירות, נתנה המלכות לריביהם, וכן ברית חביבה מהפל.

משום לכך אמר רבי שמעון, האדם הזה שמוליד בן, נקשר לשכינה, שהיא הפתחה של כל הפתחים (והתינוק הזה שנמול, נקשר בשכינה, שהיא פתח של כל הפתרים) העליונים, הפתח שנקשר בשם הקדושים. (שאמר רבי טעון) ואוטו דם שיוציא מאותו תינוק שמור לפני הקדוש ברוך הוא, ובלעה שמתעורריהם דיניהם בעולם, משגיחת הקדוש ברוך הוא באוטו דם ומצליל את העולם. ומשום לכך פתוב, (בראשית י) וכן שמנת ימים ימול לכם כל צבר. וכתויב (תהילים צ) ואם בגבורות שמוניים שנה. והכל עוזלה במשכלה אחד.

שנינו, באוטו הדם זוכה העולם להתבשם בחסר, וכל העולמות עומדים, שפטוב (ירמיה לה) אם לא בrichtei יומם ולילה חקות שמים הארץ וגוי. אם לא בrichtei מלא,

אבל למה יומם ולילה? אמר רבי שמעון, שנינו, כתירים מתחדרים כאחד וهم הפתח של כל הפתרים, ושנינו, אחד דין ואחד רחמים, ומתחדרים זה עם זה, זכר ונקבה. ושנינו

מAINON תרין ברגין עלאין הו, וזוווגא דפרה שור אקררי, ורק הוא בכור שורו הדר לו וקרני ראמ קרני הדר לו ורקאי. ולאו הא כי כשור דעתמא, אלא וקרני ראמ קרני. קרנא עלאה הוא על כל אהרנין, ועל דא בהם עמים יונגה ייחדי אפסי ארץ.

אמר רבי אבא, משמע, בכל מאן דעתיר להאי את רשייא קדיישא,AINON תרין ברגין עלאין אתקשרן ביה. לנטרא ליה בכלא, ולא עטרא ליה ביקרא עלאה. ועל דא זכה בתריין מלכו. חד הוא. וחד בנו. דכין דשלמה מלפआ אתדק בנשים נכריות, אתייהיב מלכotta לירבעם, ועל דא ברית חביב מכלא. בגין לכך אמר רבי שמעון, האי בר נש דאולדיד בר, אתקשר בשכינטא, דהיא פתחא בכל פתחין (ס"א והאי רביה דאתנור אתקשר בשכינטא, דהיא פתחא בכל בתריין) עלאין, פתחא אתקשר בשמא קדיישא. (דאמר רבי שמעון) וזהו דמא דנפיק מההוא רביה, גיטר קמי קדשא בריך הוא, ובשעתא דдинין מתערין בעלם, אשכח קדשא בריך הוא בההוא דמא, ישיב עלם. בגין לכך בחתיב (בראשית י) ובן שמנת ימים ימל לךם כל זכר. וכחטיב (תהלים ז) ואם בגבורות שמנים שנה. ובכלא בחד מתקלא סלקא.

תאנא בההוא דמא, זכי עלמא לאחבטמא בחסד, וקיימיין כלחו עלמין, דכתיב, (ירמיה לו) אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארכין. אם לא בריתי פינח. יומם ולילה למה.

אמר רבי שמעון, בגין תרין בתרין אתאחדן, בחדא, וAINON פתחא בכל שאר בתריין, ותאנא, חד דינא, וחד רחמי, ומתחטטמאן דא הפתח של כל הפתרים, ושנינו, אחד דין ואחד רחמים, ומתחדרים זה עם זה, זכר ונקבה. ושנינו

אחד ובר ואחד נקבה, אחד דין ואחד רחמים). בצד נזכר שרי חסד, ובצד הנגקה שרי דין. (משמעותו) אחד לבן ואחד אדם. וכדי להתחשב זה עם זה, (משמעותו) הם מתחשים זה בזו. והברית הוועותחת בכם ביומם ולילה, בדין וחסד. בדין בראשונה, ולאחר כן שורה בחסד, ומתחשים בכלל. וזהי הברית שזקירת יום ולילה, שאותחות בשנייהם.

ומי שזכה לשמר את אות הברית זו בראוי ולא חוטא בה כל ימי, הוא אותו ביום ולילה, וזהה לשני עולמות, העולם הזה והעולם הבא. וכך אברם נקרא שם, שפטוב (בראשית י) התהלך לפני ולבלה טמים. ואימתי נקרא שלם? פשוכה בשנייהם, ביום ולילה, שפטוב (תהלים מ) יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי. ושניהם ברש אברם, ולא התקיים בו החסד בזמנים שלם עד שנגמר. בין שנמול, התקיים בו וזהה לשנייהם, ונקרה שלם.

במו ששנינו, שפטוב (בראשית י) והוא ישב פתח האهل כחם הימים. פתח האهل, זהו הפתר העשרי של המלך, שהוא פמח לכל המשכן בקדוש של שאר הפטרים, ודוד המלך קורא (לה) פמח (אדך), שפטוב (תהלים קי) פתחו לי שעריך אדך, וכתווב זה השער לה. כחם הימים, כשפמair האור של החסד, חלק גורלו, כמו שישב בזה - ישב בזה. מתי התקימי בו? כשןمول, ולכן נקראת ברית יום ולילה. שנינו, כתוב (שמות יט) ופסח ה' על הפתחה. מה זה ופסח ה' על הפתחה? שורה על הפתחה זהה חסד להתחשים. ומשום לכך, ולא ניתן הפתחה וגו'.

ולא ניתן הפתחה חסד, לאתבsuma. ובגין לכך

בדא, דבר ונוקבא. (ס"א ונאחר דבר ותיר נוקבא, מר דין, מר רבבי).

בסטרא דדכורה שרי חסד. **בסטרא דኖוקבא שרי דין.** (בגין לכך) חד חורא וחד סומקא. ובгин לאתבsuma דא בדא, (בגין לכך) מתקשרן דא בדא. והאי ברית אחד בהוא ביוומם ולילה, בדין וחסד. בדין בקדמייה. ולכתר שרייה ביה בחסד, ואתבsuma בכלל. ודא הוא ברית דאקרי יום ולילה, דאחד בתרויהו.

ומאן דזכי לנטרא להאי ברית בדקא יאות, ולא חטי ביה כל יומו, אחד בהוא ביוומם ולילה. וזכי לתרין עלמין, עלמא דא ועלמא דאתי. ועל דא אקרי אברם שלים, דכתיב, (בראשית י) התהלך לפני והיה טמים, ואימתי אקרי שלים. כה זכה בתרויהו, ביוומם ולילה. דכתיב, (תהלים מב) יומם יציה יי' חסדו ובלילה שירה עמי. בתרויהו אחסין אברם. ולא אתקיימה ביה חסד בקיומה שלים, עד דאתגוז. פיון דאתגוז, אתקיים ביה, זכה בתרויהו, ואקרי שלים.

במה דתגינן דכתיב, (בראשית ייח) והוא יושב פמח האهل כחם הימים. פמח האهل, דא הוא כתרא עשיראה דמלכא, דאייהו פתחא לכל משכנא קדיישא דשאר כתרין, וקריה דוד מלפआ (האי) פתחא (נ"א אדר), דכתיב, (תהלים קי) פתחו לי שעריך אדך, ובתיב זה השער לאי'. בחום הימים. כה נחרא נהירו דחסד, חולק עדביה, כמה דיתיב בהאי, יתיב בהאי. אימתי אתקיים ביה, כה אתגוז. ובгин לכך אكري ברית יום ולילה. תאנא כתיב, (שמות יט) ופסח יי' על הפתחה. מאי ופסח יי' על הפתחה. דשריא על hei פתחא חסד, לאתבsuma. ובгин כי